

H.K.H. Prins Henrik ved en tidligere oplæsning af digtsamlingens "I mine lykkelige Nætter". Arkivfoto: Miriam Dalsgaard

Prins Henriks digte som dans:

»Der er meget længsel i digtene, og det er særligt den, jeg forbinder mig med«

Poesi møder scenekunst, når Thure Lindhardt i slutningen af marts træder ind på scenen i Musikteatret Holstebro til dansere og læser nogle af prins Henriks digte højt. Skuespilleren selv har altid være fascineret af poesi og dans, og for ham er det en oplagt sammensmeltning af kunstformer.

SØREN ENGELBRECHT

Thure Lindhardt må ikke fylde for meget. Når den 47-årige skuespiller står på scenen i et skuespil eller optager en scene til en film, må han gerne fylde. Men i den kommende danseforestilling "Månesang", hvor Thure Lindhardt skal læse udvalgte digte af Prins Henrik højt, må han vige for ordene.

»Poesi er en meget komprimeret udtryksform, og derfor skal mit udtryk også være komprimeret. Hvis jeg lægger for meget i ordene, kommer jeg selv til at fylde, og det kan poesien ikke tåle. Jeg skal lade ordene komme først og danne mig nogle fuldstændig klare billeder og tanker om digtene,« forklarer Thure Lindhardt.

Den 47-årige skuespiller indgår selv i koreografien, så helt usynlig bliver han ikke, når Holstebro Dansekompagni 23.-25. marts optræder med forestillingen, hvor den afdøde prinsgemals poesi overføres til scenekunst.

Digte fra samlingerne "Fabula" og "I mine lykkelige nætter" møder musik og dans, og ifølge Thure Lindhardt er det en helt oplagt sammensmeltning.

»Der er i virkeligheden ikke den store forskel. Alle de Grundtvig-sange, vi er vokset op med, er jo digte, der senere er sat musik til. Poesiens pauseringer har dansen også. Og de er alle tre komprimerede udtryksformer – du skal sige rigtig meget med meget lidt. Det mener jeg bestemt, at man kan overføre til scenen,« siger han.

Et spejl mellem kunstformer

Hvor koblingen mellem musik og poesi blandt andet ses tydeligt i den dansk salmebog, som Thure Lindhardt selv pointerer, så er digtets slægtskab med dansen ikke helt så udbredt. Det forklarer Karen Vedel, lektor på Institut for Kunst- og Kulturvidenskab ved Københavns Uni-

versitet. Men det kan dog dateres tilbage til starten af 1900-tallet, hvor nogle digtere talte om dans som »kroppens poesi«.

»De kan begge udtrykke det u håndgribelige som stemninger og følelser – noget, der lader sig udtrykke gennem bevægelse, i kompositionen af dans på en scene, eller et stykke poesi på en side,« siger Karen Vedel.

Ligesom Thure Lindhardt mener hun helt klart, at poesien kan overføres til scenekunsten. Men det er ikke helt ligetil.

»Der er ikke nogen facitliste. Eller rettere, der er mange måder at gøre det på, så det er bestemt ikke en umulig opgave at tage poesien som et afsæt. Det kan være indholdsmæssigt eller stemningsmæssigt. Det kan også være rytmisk eller konkrete relationer – der spejles fra den ene kunstform til den anden,« siger Karen Vedel.

Thure Lindhardt har altid to-tre bøger med sig,

”

Det er bestemt ikke en umulig opgave at tage poesien som et afsæt.

Karen Vedel, lektor på Institut for Kunst- og Kulturvidenskab ved Københavns Universitet

Fortsættes ►

► når han er på farten. Lige nu ligger Herman Bang og en amerikansk mystiker og præst side om side med Det Nye Testamente i handskerummet.

»Jeg holder meget af at læse. Jeg læser ikke længe ad gangen, men jeg kan godt lide at læse lidt her og der, og det passer digtformen enormt godt til.«

Blandt litteraturens mange udtryksformer er poesien noget helt særligt for Thure Lindhardt, og sådan har det egentlig været, lige siden han som ganske ung stiftede bekendtskab med den under et kostskoleophold i Tyskland.

»Jeg kan huske, at jeg begyndte at interessere mig for Bertolt Brecht, og så købte jeg en lille lommebog med hans samlede digte. Han har skrevet nogle helt fabelagtige tekster,« siger Thure Lindhardt.

»Jeg har den faktisk stadigvæk.«

En aften i Helsingør

Prins Henriks digte er han allerede grundigt bekendt med. Og Prins Henrik selv. Ved et arrangement i Helsingør læste Thure Lindhardt nemlig en gang nogle af prinsgemalens digte højt på dansk, mens forfatteren selv tog sig af den franske version.

»Man kunne virkelig høre...«

Thure Lindhardt tøver.

»Der er noget enormt intimt over digte, og det var en meget smuk oplevelse at høre ham læse dem højt på fransk, for det giver digtet en helt særlig klang, når det bliver læst højt på modersmålet.«

Den oplevelse vil Thure Lindhardt forsøge at føre over i den danske oversættelse ved at fortolke digtene som skuespiller. Ikke ved et forsøg på en gengivelse af Prins Henriks recitation på originalsproget.

»Hvis jeg gør det, bliver det patetisk. Jeg er nødt til at give det mit eget udtryk.«

Hvordan gør du det?

»Det er svært at forklare, for det er skuespillets kunst. Men det er blandt andet ved indlevelsen i ordene. Der er meget længsel i digtene, og det er særligt den, jeg forbinder mig med,« siger Thure Lindhardt og nævner som eksempel et digt, hvor Prins Henrik taler til månen.

Har du talt med ham om digtene?

»Ja, for dengang i Helsingør var der en middag efter oplæsningen, hvor han selv fortalte lidt om dem. Ikke private historier, men det skal man heller ikke med digte. Digte er kunstneriske udtryk, og de skal have lov til at stå for sig selv.«

Thure Lindhardt mener, at der er en stor følsomhed i at sætte sig ned og skrive et digt. Og i den position, Prins Henrik havde, er der også en stor blottelse i at udgive det.

»Du kan sige meget mere med kunst end med ord. Ja, poesi er også ord, men det er først og fremmest kunst. Det ville være svært for Prins Henrik at lave et interview om længsel, men når han skriver et digt om længsel, så kan man som læser selv tænke over, hvad det handler om. Så kommer mennesket frem, ikke bare prinsen. Derfor synes jeg, det er et meget smukt eftermæle at lave en poetisk fortolkning af en anden side af Prins Henrik.«

Udlever ungdomsdrøm

Hvad så med dansen? Den er heller ikke fremmed for Thure Lindhardt. Men ligesom med poesien er det ikke en kunstnerisk form, han selv udtrykker sig igennem. Det er andres værker, Thure Lindhardt dyrker.

»Dans har altid fascineret mig, og i et andet liv ville jeg gerne have været danser,« siger Thure Lindhardt, som egentlig også drømte om at blive det i dette liv, men kun i sine unge dage.

»Man kan ikke være alting på én gang. Desværre,« siger han og griner.

»Men nu kan jeg få lov til at være med i en danseforestilling uden at være danser, og det er stort. På en måde er det jo min ungdomsdrøm om at være professionel danser, jeg får udlevet.«

At være lige dele fascineret af dans og poesi giver ifølge Karen Vedel god mening. Hun forklarer, at læsning som regel går gennem intellektet, men ved digtet bliver man også påvirket af noget, der næsten er fysisk.

»Og det samme gør dansen,« siger hun.

»Når du overværer dans, er du også åben for, at det kommunikerer på andre planer end alene

Ifølge Thure Lindhardt kan dans kommunikere »på andre planer end alene til intellektet«. Foto: PR

til intellektet. At kombinere poesi og dans kan være en snublesten, men det kan også være gensidigt forløsende,« siger Karen Vedel.

Vigtigt at udtrykke sig kunstnerisk

Thure Lindhardt mener ikke, at gæsterne nødvendigvis skal have noget bestemt ud af forestillingen. De skal bare sætte sig tilbage og nyde den »helt vidunderligt smukke dans, musik og poesi«.

»Er det ikke dejligt? Vi er så vant til at skulle have noget ud af alting, og det tror jeg, vi skal holde op med. Nogle gange skal vi også have lov til ikke at bruge noget til noget som helst.«

Men er der mon alligevel et særligt indtryk, han håber, de går derfra med. Thure Lindhardt tænker længe over spørgsmålet.

»Ja, et poetisk og sanseligt indtryk,« siger han.

Thure Lindhardt tygger lidt mere på det og tilføjer så, at han også håber, folk vil se det prisværdige i, at vi i Danmark har og har haft monarker med så stor interesse for kunst og kultur, at de ikke bare har talt om det, men rent faktisk udøvet det.

»Og her handler det ikke om, hvorvidt man synes, det er god eller dårlig kunst. Her handler det om, at man forstår vigtigheden af at udtrykke sig selv kunstnerisk,« siger Thure Lindhardt.

Det ville være svært for Prins Henrik at lave et interview om længsel.

Thure Lindhardt,
skuespiller